

Konst att kritisera konst och avgöra värde!

Läste en artikel på [Aftonbladet Kultur](#), den var härligt välskriven så för bara nöjet att läsa lite verbal estetik, gå in och läs! Men min artikel fortsätter på hans. Jag har nämligen samma upplevelse.

Ett dygn innan Magnus Wiliam-Olssons inlägg i Aftonbladet, har jag en dialog med "a scam artist" som *gillat* mina tavlor och illustrationer på Facebook. Här kommer vi till [konstnärens](#) känsliga punkt och utsatthet.

Vi är nämligen alla både förälskade i våra verk och avskyr dem som pesten. Alla författare, kompositörer, bildkonstnärer och skulptörer; -skapar vi, är vi bundna till misslyckande och det riktigt äter sig in i psyket!

-Vad är det där? Vad har jag gjort? Har jag målat grönt istället för blått i ljuset, herregud, hur kunde jag blanda ihop tiden på dygnet? En prick fel, ingen annan som ser. Vattnet påminner mer om svart olja än H₂O!

När verket vad det än är, är färdigt då lägger vi ut det till beskådning och i samma sekund som allmänheten kan kommentera, letar vi efter ångerknappen. -Jag glömde lägga skugga i ögonen, de ser platta ut!

Sen väntar vi på någon recension, på någon som skriver något. Vi vet smått irriterat, men accepterar det ofrånkomliga att någon utan en [susning om vad vi skapat](#), kommer att påpeka "näsan är för liten" eller "så ser inte fåglar ut"!

Vi älskar när folk visar kärlek till vår skapelse och uppskattar kritikern som vet vad hen talar om. Min konststil som överlappar alla artformer, är "[Surrealism](#)". Det räcker inte med abstrakt för mig och att se på konst är inte samma

som att skapa konst. Jag gillar att titta på abstrakt, jag är nyfiken.

Men, här kommer tvisten, som skapare av något måste vi acceptera åsikter som gillar och avskyr våra verk. Att äga ett utvecklat dövära är bra. Tar man åt sig för mycket av negativ kritik, då slutar man skapa. Tar man åt sig för mycket av positiv kritik, eller folk som gillar för att de gillar kändisar överlag, då slutar man utvecklas.

"Titta han har gjort ett hjul!" (Publiken hurrar)... "Titta han har gjort ett hjul!" (Publiken hurrar)... "Titta han har gjort ett hjul!" (Publiken hurrar)... "Titta han har gjort ett hjul!" (Publiken hurrar)... Det blir som Monty Python's Fygande Cirkus till slut! Ni-Krigare är bara "Ni" tills någon annan säger att det är "No"!

I alla fall, här kommer "the scam artist" in. Han gillar mina bilder och när någon gillar mina bilder utan att de hyllats av något galleri (vilket aldrig händer) och like's på facebook tenderar att vara fake, så drar jag öronen åt mig direkt. Han skickar en vänförfrågan och jag accepterar för att dubbelkolla min intuition.

Nu börjar meddelandekonversationen! Först kommer glorifieringen av mina verk, vilket är helt onödigt, jag vet att allt inte är bra. Jag svarar inte. Sen kommer bete och mitt svar (kopierat rakt av):

- **Han:** But I wouldn't pay anything more than \$2,500 for each artwork please thats my budget
- Enter
- Mon 12:31 PM
- You sent
- **Jag:** Thank you for your company here on Facebook. First of all, I'm not selling anything at the moment. Also, non of my current painting's are that expensive. The price is set after what value the customer become

richer. That is, paintings need to bake before sell, preferable in gallery. My most expensive piece right now is \$25 – they're baking.

Jag tog bort delen av mitt svar som avslöjar hans identitet.

Vet ni varför dessa "scam artist's" lyckas så bra? **Svar:** För att folk inte har en susning om hur värdet på "konst" skapas eller vad *deras* tavlor för faktum är värda. De tror att någon på riktigt, kommer att lägga 25 000kr på en tavla utan föregående bakning, eller som Magnus William-Olsson säger, "kultivering".

Mina tavlor ligger runt 250 kr till 2500kr i pris. En grafisk design däremot kan stiga betydligt högre i pris. Skillnaden är "värdet för kunden". Jag arbetar med AI-kompositioner. Ska då kunden behöva betala "as if" jag hade skapat allt för hand? Skapar jag allt för hand, men inkluderar AI och resultatet förväntas bli ett "masterpiece", då blir kostnaden hög. Alla formgivare har sina trix och fix i skjortärmen.

Men, priset för en tavla som ingen beställt, som inte passar in i allas sovrums, det ska inte vara för högt eller för lågt. Utpriset på obeställd konst bakas, kultiveras eller förädlas. Köparen köper av två anledningar. 1 För att den gillar skapelsen och 2, för att värdet ligger i konstnären. Beroende på surret kring konstnären stiger priset på tavlan.

Surret kan skapas artificiellt eller ärligt. Mycket konst är både skräp och artificiellt framodlat, men folk köper för att de tror det finns ett ekonomiskt och hållbart återbrukvärde.

Min konstform i tavlor jag ritar för hand kallas mer exakt för "[LowBrow – Pop – Surrealism](#)" och de är abstrakta, men inte lika abstrakta som Kubism och Modern Art – Mondrian.

Kritik är viktigt för den konstnär som vill ta sig framåt och uppläxande åsikter utan vare sig kunskap eller en näve pengar

göra sig icke besvär.

Men det finns olika sätt att få kritik:

- Genom en utställning där konstkritiker skriver lappar och lämnar i galleriet eller trycker upp i Dagens Nyheter.
- Det finns lärarens kritik som vill hjälpa sin elev, hen säger aldrig offentligt "här har vi ett praktexempel på dåligt omdöme!", snarare ska kritiken lyfta eleven och pekpinna är mer eller mindre subtilt utdelade.
- Det finns användarkritiken, den positiva och den negativa, "Allt, my lady, klär en skönhet och inget missklär en ful!" som kommer med att något publiceras.
- Det finns den vi ber om offentligt, som egentligen handlar om "titta vad duktig jag är, berätta på alla sätt du kan hur stor konstnär jag är"! Och det här är målet för artikeln.

Scam-artists livnär sig på fåfänga och självupptagenhet. De vet precis som varje företagare i affärer, att ju mer värdefullt något är för en individ, ju mer är vi beredda att betala -och få betalt!

Någon som inte ser sina egna misstag eller kan jämföra den egna konsten kritiskt med mästars erfarna penseldrag, de sväller av självbeundran när artificiell gödning sker. Att få ärlig kritik när man ber om det offentligt, är att be om en snyting. Förr eller senare kommer personen som upplever verket som skräp och säger det.

Stora floder av tårar och grupper bildas emot mobbing, för att poängen med den efterfrågade kritiken "hur ska jag förbättra min målning?" handlar om att göda självbeundran. När en scam artist då kommer och erbjuder 20 stora för en artificiellt beundrad tavla, av en okänd konstnär, då ringer ingen klocka! Det slutar med att DE själva betalar 10 000kr för frakt och

inser försent att de blivit scammade.

Det är långt från bara konstnärer utan självdistanans och självinsikt som råkar ut för bedrägerier. Det är vänner, det är butikskedjor, läre och det är företagsledare som är så fulla av sig själva att de till och med börjat räkna in förlusterna som svinn med en garantifond i slutet av varje år.

Hur påverkas kunderna då? När du köper en tröja, då vill du att ärmarna ska vara lika långa, att byxorna har tre hål, att parfymen inte luktar mögel. Det blir ett herrans liv om tillverkaren inte levererar det som förväntas. Om alla stjärnor och omdömen är fejkade och artificiellt tillverkade.

Men kvalitet går åt 2 håll. Om man inte vill köpa skräp, då ska man inte leverera skräp heller. Men "...one man's trash, another man's treasure!" Det är svårt att bedöma pris på sin egen skapelse.

Den här mallen är ett mått många går efter:

"

"Man tar betalt för storlek på målningen gånger (X) en faktor mellan 20-100 som du bedömer själv.

Så här kan du tänka ungefär med faktorn:

100 = professionell konstnär som gått i konsthögskola. Målat 10 000 timmar

50 = målat ett tag och har etablerat sig, målat kanske 5 000 timmar

40 = målat några år

30 = målat ett par år

20 = nybörjare

Sen räknar du så här: Mät din målning (inte ram) i cm, höjd och bredd. Plussa ihop höjd+bredd och sedan multiplicerar du med din faktor. Summan du får fram är priset inklusive ram.

Räkneexempel på en målning som är 15×20 cm och faktor 30:

$15+20=35 \times 30(\text{faktor}) = 1\ 050$ kronor inklusive ram.

Enkelt att prissätta och det blir sällan diskussion."

Jag ligger runt "50X-70X", men ska tilläggas att alla min tavlor säljs först efter jäsning. Nymålade, 25kr? Fått lite publik, 250kr? Legat till försäljning några månader och snurrat på nätet, 2500kr? Mycket i prissättningen handlar om kundens omvärlds-upplevelse av verket.

Andra gånger gäller priset hur mycket konst från konstnären sålts för tidigare, antingen på auktion eller Blocket! Men insatsen i skapelsen avgör också. Jag kan debitera 100kr/timme eller 750kr per timme beroende på teknik. Debitera 100kr/tim för jobbet och priset för ditt kändisskap, eller 750Kt/tim för ditt kändisskap och 0kr för insatsen.

Men för att komma till målet, där det vi skapar säljs, då behöver vi kritikern som andra litar på och en form av kändisskap som möjliggör "money for nothing", och samtidigt, ett återbruksvärde för köparen.

Be inte om kritik, tips och råd om avsikten är att göda ditt ego. Inse att ingen far långväga ifrån och betalar dig som okänd mer, än dem som kämpat i många år, är halvkändisar inom konstvärlden och kanske till och med gått flera år i konstskola!